

Vriendelijk jegens mij, directeur der bedoelde vakschool, welke nauwelijks haar werk aangevangen heeft, is die uitlating niet, maar ik neem het den schrijver weinig kwalijk, daar ik in zijn artikel op bldz. 132 lees, welke hooge, ik zou haast zeggen welke onbescheiden eischen, hij aan een dergelijken functionaris stelt. Volmondig verklaart hij dan ook: „dat hij tot nu toe naar mijn (zijn) weten niet bestaat; hij zal gevormd moeten worden”. Het is te betreuren, dat VAN BREEMEN ons niet in een 5le conclusie aangeeft, hoe en waar zoo'n directeur dan wél gevormd moet worden en ook, hoelang wij op hem zullen moeten wachten.

Bestaat er in het binnen- of buitenland wel een voorbeeld van een middelbare school of van een vakschool op eenig gebied, wier directeur alle te onderrichten vakken theoretisch en praktisch volkomen heheerscht en zich daarvoor uitgeeft? Voor een opleidingschool voor heilgymnastiek en massage bestaat evenzeer de wenschelijkheid van arbeidsverdeeling en specialiseering als voor zoo vele andere zaken, waarvoor geldt, dat wie heel veel kan, vaak een slecht vakman is!

Een directeur van een dergelijke school behoeft geen attest te hebben, dat hij alle vakken in theorie en praktijk onderwijzen kan, maar hij moet wel zorgen voor de organisatie en vooral steunen kunnen op het personeel, d. w. z. op gelijkwaardige of hoogstaande medewerkers; hij moet een leider maar niet „aller-meester” zijn.

Geen mijner mede-oprichters, noch ik, meenen een ideaal-school in de wereld te hebben gebracht, maar de tijd van oordeelen is thans nog niet aangebroken. In Januari 1915 zullen leerlingen van onze school zich aanmelden voor het examen van het genootschap voor H. & M. Ik zal er voor zorgen, dat de heer VAN BREEMEN een uitnodiging krijgt in de examen-commissie zitting te nemen, en hoop, dat hij zich dan niet onttrekken zal.

Amsterdam, 8 Februari 1913.

CH. BLES.

RECLAME VOOR GRANULINE.

Zooeven liet een mijner lupuslijders mij zien een prachtig reclameboekje van granuline. Dit boekje was mij zelf ook reeds toegezonden, maar ik had niet verwacht, dat dit verspreid zou worden onder de lupuslijders. Het ziet er smaakvol uit, staat vol attesten, die wel indruk moeten maken op deze lijders.

Ik weet niet of het de bedoeling van de afgevers dezer attesten geweest is, dat op deze manier gebruik van hun namen wordt gemaakt. Zoo ja, dan wil ik hiermede mijn groote afkeuring uitspreken, want ik had niet verwacht, dat nog zoovele Nederlandsche geneeskundigen hun medewerking aan zulk een onnette (op zijn zachtst gesproken) manier van aanbeveling gaven. Mocht er van hun naam misbruik gemaakt zijn, dan zullen zij, naar ik hoop, dit bekend maken en zorgen, dat deze reclame een unicum moge blijven.

Heerenveen, 10 Februari 1913.

G. VAN SCHOUWEN.